

Цветан Василев пред KTB Files: „След 2009 г. в България има мафия на власт, която се опитва да печели от всичко“

12.09.2016

Относно непрестанните схеми за рекет над българския бизнес от страна на българската политическа мафия от 2009 година насам, връзките между Борисов и Пеевски, както и неправомерното прилагане на най-консервативните тестове AQR относно оценката на активите на КТБ, прочетете [интервюто на Цветан Василев пред Зорница Маркова от KTB Files:](#)

Благодаря Ви, че се съгласихте на това интервю. Как живеете в Белград? Как Ви минава всекидневието?

В крайна сметка прецених, че мълчанието не е злато, въпреки че през последните две години не може да се каже, че мълча. Всекидневието ми в Белград се различава от това в София. Но във всички случаи не съм се алиенирал от обществото, продължавам да поддържам бизнес контактите си, включително и международните. Работя по моята защита и по многобройните дела, които съм завел срещу участниците в заговора срещу КТБ. Не мога да се оплача от сивота в ежедневието. Наред с това, имам много повече време за четене и по-специално на философия.

Какъв е актуалният статус на делата?

Дори ми е трудно да изредя всичките. По отношение на наказателното производство, предполагам ви е известно, че след две години родилни мъки измислиха, че организирана престъпна група под моето лидерство е източвала КТБ в продължение на пет години, за да отложат внасянето на делото в съда с елементарен трик. За тази цел преместиха делото в специализираната прокуратура, командироваха си същия велик екип от градската прокуратура и следствието само и само да продължат и да спечелят време. Очевидно това е делото на живота им. Не че за мен не е. Натрапва се мисълта, че делото ще бъде вкарано в удобния за тях специализиран съд. Аз съм съгласен, че има организирана престъпна група, но не е моята, а на тези, които организираха заговора срещу КТБ. Всички тях ще съдя, след като настъпят някои политически промени.

Ще се върна след малко на голямата картина. Преди това искам да ви питам нещо по актуалните събития. Наскоро излязоха резултатите от стрес тестовете на банките в

България. Как ще ги коментирате?

Публична тайна е, че реално почти нито една банка не е минала стрес тестовете, при това те нямат нищо общо с теста, на който беше подложена КТБ преди две години. Активите на КТБ бяха оценени по най-консервативната методологията AQR, която никога не е прилагана в България и която категорично не е разработена, за да се прилага спрямо банка, оцеляла масови тегления.

Аз не съм противник на банките, независимо че съществена част от колегите направиха всичко възможно, за да помогнат на организаторите на пуча срещу КТБ. Убеден съм, че няма как да има здрава банкова система при нездрава икономика.

И старото, и новото ръководство на БНБ са част от престъпната група по затварянето на КТБ. При атаката срещу банката БНБ имаше абсолютно срамна позиция. От немай-къде Искров излезе с една декларация, когато организирано изтече информация за повдигането на обвинение срещу подуправителя Гунев. След това изиграха ключова роля в досъсипването на КТБ с неадекватната политика по време на квестурата и, разбира се, най-главното решение, което им беше наложено от организаторите на заговора – да ликвидират банката, като й отнемат лиценза на база на оценките по AQR, които никой още не е виждал. За това измислиха, че акционерите нямат правен интерес да протестират срещу отнемането на лиценза, за да не станат въпросните „оценки“ публични и за да не могат да се коментират. Това, между впрочем, е в рязко нарушение на практиката на Европейския съд по правата на човека в Страсбург.

Сега, разбира се, изпълняват друга роля – да заматат следите и докажат тезата, че КТБ е била особена банка и тя била единственото изключение от системата, защото там имало един крадец Василев, който, видиш ли, пет години е ограбвал.

С изключение на много малко банки, без да цитирам имена, за да не ме обвинят в дестабилизиране, почти всички имат капиталов недостиг. Главната причина е неработещата икономическа среда. Другата е малоумно поставените според мен високи критерии за капиталова адекватност. За да се хареса на Трише и ЕЦБ, Искров натресе 12% капиталова адекватност на банките, докато всички други се бореха с 6-7%. Сега от 2014 г. въведоха още 1,5% допълнителен капиталов буфер и така предпоставиха одиторите и централната банка да си затварят очите при прегледа на активите на банките.

След близо година, сделката за „Виваком“ е обявена за финализирана. Това беше един от най-важните активи, финансиран от КТБ. Какъв е Вашият коментар по нея?

Това би трябвало да се разглежда като апотеоз на срама. Да позволиш водещ телеком да бъде

продаден на цена малко над 4 пъти EBITDA (оперативна печалба-бел.ред.), си е чисто престъпление.

Когато през 2012 г. „Виваком“ беше придобита от „Бромак“ и ВТБ, компанията беше на много по-висока стойност от сега, независимо от голямата ѝ задлъжнялост. Тя имаше три типа кредитори, които не можеха да се разберат помежду си, имаше претенция на държавата от над 120 млн. евро, имаше златна акция, с която държавата държеше в шах собствениците на компанията. Всичко това беше решено от моя екип и „Виваком“ стана комплексен телеком номер едно в България.

Това, което се случва сега, е класическа криминална кражба с участието на една руска държавна банка, толерирана от българската държава. Явно добре са обещали да защитят интересите на тези, от които зависи. Държавата, за да затрудни прехвърлянето на собствеността на „Виваком“, включи компанията в претенциите на КОНПИ (Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество – бел.ред.) с една-единствена задача – този, който иска да придобие „Виваком“, трябва да отиде и целуне ръка на силните на деня, за да освободят блокадите. Нека сега да видим позицията на държавата и подопечния на Борисов началник на КОНПИ. След като този полуграмотен, наведен чиновник търси от моето семейство 490 млн. евро за „незаконното“ ми придобиване на „Виваком“, дали ще се осмели да се противопостави на крадците, покровителствани от руската държавна банка. Между другото сделката тогава беше узаконена от дирекция „Конкуренция“ на Европейската комисия. За това сега е достатъчно от българска страна да се блокира сделката и да се поискат от новите собственици средствата, търсени от моето семейство, за да се освободят акциите. Дано, ама не вярвам. Защото обещаната плячка е голяма.

Под каква форма?

Ами тя формата е една – пари. И то много пари.

Тоест твърдите, че от бъдещата сделка ще има комисиона и за тези, от които зависи?

100%.

Кой ще е това?

Ами те са два клана – единият е Пеевски, който е навсякъде, другият е този на премиера.

Кажете по-конкретно?

Аз съм чувал много неща, но има ли значение това. Аз казвам, че със сигурност стойността на този пакет от 77%, финансиран от КТБ, и това никога не съм го криел, към момента на атаката беше 500 млн. евро. Тук не включвам НУРТС.

И все пак кой колко трябва да получи, за да бъде „пусната“ сделката, както твърдите?

Чувам и за конкретни суми, и за конкретно участие в собствеността. Самото разпределение е следното: измислената компания на вечно готовия Спас Русев трябва да придобие „Виваком“, след което се дават put options на няколко групи от купувачи, които да разпределят баницата – разликата между 700 млн. евро и реалната Enterprise Value (стойност – бел.ред.) на компанията от над 1 млрд. евро. Да, телеком със 170 млн. евро годишна EBITDA е продаден на практика на цена от 700 млн. евро – това е съвкупната цена от цената на аукциона от 330 млн. евро и остатък по облигационна емисия на „Виваком“ от малко над 370 млн. евро. Става въпрос за преразпределяне на едни минимум 300 млн. евро в съотношение 20% в полза на ВТБ, около 20% е за вездесъщите измамници братя Велчеви и Красимир Катев като слугинаж на ВТБ, и от 43 до 46% за мюрето Спас Русев. Вероятно, обаче, фигурантът ще трябва да сподели голяма част от така наречената си печалба, в абсолютно измерение около 135 мил евро, със силните на деня. С онези, които и сега точат компанията и я направиха първи фен и спонсор на отбора на народа.

Тоест с Борисов и Пеевски?

Ами така се говори. А на мен Пеевски ми поиска 10% от компанията в прословутия си рекет от май 2014 г., защото, разбираш ли, те ми били помогнали. С какво са ми помогнали, след като сделката тогава я правих с инвестиционния клон на ВТБ – VTB Capital, и Royal Bank of Scotland? Но те така си ги мислят, така си ги представят нещата в България. Че ти не можеш да правиш голям бизнес, ако не се отчитаеш. Затова казвам, че след 2009 г. в България няма просто корупция, в България има мафия на власт, която се опитва да контролира всичко и да печели от всичко.

Като говорим за сделки - как се случи сделката за „Булгартабак“ и как се оказа в крайна сметка, че Пеевски е собственик на компанията?

Ами той Пеевски не е собственик само за пред българската общественост. Ако някой е искал да разследва, досега да е стигнал до истината. При мен има документи, които показват, че Пеевски не, но Ирена Кръстева е собственик. Тя присъства и във файловете на правната компания Walch&Schurti. Беше договорено Ирена Кръстева да бъде единият от номиналните

собственици на фондациите, които държаха LIVERO. Това беше компанията, която имаше особения договор с VTB Capital по отношение на BT Invest като приобретател на 80-процентния дял от капитала на „Булгартабак“. Няма тук голяма тайна. Пеевски или фамилията му са собственици на BT Invest, особено след откупуването на задълженията на LIVERO към EFV и Ventracor – в това няма никакво съмнение. (EFV и Ventracor са двете компании, които са осигурили финансирането при приватизацията на „Булгартабак“ през 2011 г. Към този момент EFV е под контрола на Василев и се финансира през КТБ. Зад Ventracor е скрит интересът на „Винпром Пещера“ – бел. ред.).

После първоначалните фондации-собственички на LIVERO са изместени и там се появяват нови фондации. Какво вече е разпределението след това, дори аз не знам детайли. Но това са игри в BT Invest и прехвърляне срещу задължения. Всъщност кредитът на едната компания-кредитор беше купен от TGI Middle East – компания от Дубай, която е част от веригата по контрабандния износ на цигари през Кюрдистан за Турция (компания, свързана с Пеевски-бел.ред.). Така че мога да се сетя какъв е произходът на парите, с които всичко това е рефинансирано.

Тоест за мен не стои въпросът дали Пеевски или майка му са, а с колко са собственици и как са преразпределени. Не изключвам Пеевски да е преотстъпил част от „Булгартабак“ срещу задълженията си към основния дилър в Близкия Изток – Салам (Салам Кадер Фарадж – бел. ред.). Това нещо могат да го кажат само тия, които държат регистъра на BT Invest, респективно файловете на фондациите.

Тоест подозирате, че Салам има участие в собствеността на „Булгартабак“?

Не го изключвам, за да си спаси Пеевски кожата. В края на 2013 г., когато тръгва на поход да овладява „Булгартабак“, той излъгва Салам. Салам е превел авансово значителна сума пари, за да може Пеевски да се разплати най-напред с EFV, а след това с Ventracor. По същия начин са рефинансирани вероятно и дълговете на „Булгартабак“ към КТБ през април-май 2014 г. чрез преводи през голяма чужда банка.

Какви суми знаете, че са превеждани от Салам?

Над 150 млн. долара. Това са пари, които по моя информация Пеевски не е издължил и до ден-дневен. А предвид финансовото състояние на „Булгартабак“ сега възможностите му са още по-малко.

Между другото продажбата на „Булгартабак“ е едно от добрите начинания на първото правителство на Борисов, защото ако компанията не беше приватизирана тогава, щеше да се

окаже в окото на скандала за контрабанда, който избухна през 2014-2015 г. Тогава това би било всъщност една държавна компания. Аз съм убеден, че заради този скандал Пеевски стана персона нон грата в Турция. Така или иначе преди приватизацията бизнесът на „Булгартабак“ в основни линии беше зависим от този канал и от основния дистрибутор Салам. Сега докъде Пеевски е влязъл навътре, сигурно знаят много хора – и службите, и неговата марионетка Венцислав Чолаков, който представляваше всичките му перачници по веригата. Това са всички дружества, които са регистрирани в Дубай и които са използвани за трансфери на парични средства от контрабандната дейност на дружествата на Пеевски. Преди приватизацията тази роля на компания-посредник играеше „Каледон“, а след приватизацията Пеевски си регистрира и прехвърли всичко към компаниите си в Дубай. Тук става въпрос за нерегламентирани доходи в огромни мащаби на фамилията на Пеевски и на тези, които имаха допълнителен интерес в „Булгартабак“.

Кой има допълнителен интерес в „Булгартабак“?

Те излизаха толкова пъти, че какво да ги повтарям.

Никога не са излизали официално. Потвърждавате ли ги?

Ами потвърждавам ги, разбира се. Поне такива бяха договорките. Какво и как е вписано в компаниите в Лихтенщайн, може да питате Александър Ангелов.

За да затворим тази тема, каква беше в началото уговорката за участие в собствеността на „Булгартабак“?

Според Пеевски Борисов, Доган и Сталийски трябвало да получат бонуси (по 10% собственост от дяла, който беше приватизиран, според схема, публикувана в блога на Мирослав Иванов – бел.ред) затова, че разрешават сделката. Малко известен е фактът, че началната идея беше аз и моята група да участваме в приватизацията на „Булгартабак“ в консорциум с Korean Tobacco. Недвусмислено ми беше подсказано, че така сделката няма да мине. Независимо, че аз имах консултантски договори с Rothschild в Париж. Тогава си платих консултантските договори и изоставих идеята, защото волята на Падишаха беше друга.

Съзнавате в момента какво казвате - че премиерът на една европейска държава има скрит интерес и собственост в „Булгартабак“.

Ами, бил му е обещан. Аз лично не съм говорил с него на тази тема. Това беше към онзи

момент. А и появилите се диаграми в някои сайтове са рисувани от адвоката на Пеевски Александър Ангелов. За това имам автентични доказателства. Дали сега това стои, аз не мога да знам. Ако някой иска да разрови нещата, да ходи да ги рови. Две-три лихтенщайнски кантори държат цялата тайна.

Пеевски е една голяма тема. Как стана първоначалният Ви контакт? Каква беше ролята му в банката? Въобще за какво Ви беше нужен Пеевски?

Този въпрос ми е задаван много пъти. Запознахме се случайно, както винаги. Малко по малко той започна да навлиза в моя бизнес живот. На определени етапи той е бил полезен, помагал ми е на моменти...

С какво беше полезен?

Бил ми е полезен по много линии. Той е един доста енергичен и активен човек. През 2003-2004 г. по някакъв начин пристана на Доган, беше в някаква степен брокерът между мен и ДПС. Това ми е давало комфорт в отношенията с ДПС, защото в крайна сметка е известна ролята на турската партия като корпорация.

Аз съм имал доста тежки моменти в развитието на банката. През 2004 г. тогавашният председател на Управителния съвет и държател на над 20% от акциите се опита да ме изнудва. Говорим за Янко Иванов, подкрепян от енергийното лоби около Богомил Манчев. Аз не се поддадох. Тогава Пеевски ми е помагал в отношенията с ДПС, за да ме подкрепят, за да не тръгнат на някаква по-сериозна атака срещу банката. Банката тогава беше много малка.

ДПС с какво помогна тогава?

С конкретни неща – не, но отношенията в бизнеса и намесата на политиците не винаги е с нещо конкретно. Предполагам, че в този момент просто някой е казал: добре, не пипайте там, защото може ДПС да има интерес. Аз не знам това как е представено. Банката често е представяна като банка на ДПС, а тя никога не е била свързана с ДПС нито при закупуването, нито впоследствие. Но съм бил зависим от ДПС дотолкова, доколкото едрият бизнес в България до някаква степен е зависим от някои по-агресивни политически субекти. Тогава винаги може да има една добра дума в плюс или в минус.

По подобен начин през 2008 г. имаше напрежение около опитите на Алексей Петров, по времето на Станишев като премиер, за превземане на банката. Поне по информация от

Пеевски. През призмата на времето не съм сигурен кое е истината. До каква степен Алексей Петров е бил наистина заинтересован от банката не знам, но Алексей Петров тогава беше за ДАНС и прокуратурата това, което сега е Пеевски. Тогава Петко Сертов управляваше ДАНС, а летящата команда на Роман Василев колеше и бесеше.

Вие с Роман Василев нямате ли добри отношения?

С Роман Василев съм се виждал, но какво отношение има това? Прословутата снимка от един коктейл на банката, която приятелите от „Капитал“ непрекъснато публикуват, за да ми внушат връзките с Роман Василев. Това е несериозно. Те тези отношения, когато трябва да бъдат прикривани, се прикриват. Аз, ако аз съм зависел с нещо от Роман Василев, не бих се показал на коктейл на банката.

Да продължим за Пеевски...

Така лека-полека човекът ми влезе под кожата, допуснах го прекалено близко. Затова казвам, че една от най-големите ми грешки, беше именно това. Пеевски на практика се е представял от мое име навсякъде. Той е представял всичките си щения като мои. Това са неща, които в крайна сметка доведоха до моето капсулиране, до номинирането ми за олигарх номер едно. Разбира се голяма роля изигра и групата около Прокопиев. Спомням си изявите на един американски посланик Уорлик през 2011 г., който говореше за неясен капитал в КТБ, защото имало някакво участие, което не се знаело. Прокопиев дори имаше наглостта през 2016 г., след като дадох интервюто за Диков, да се появи пред него и да говори, че виждаш ли, това не означавало, че Оманската държава била стояла зад участието в КТБ. Не знам защо тогава Оманският фонд и Оманската държава в момента съдят България в международния инвестиционен арбитражен съд във Вашингтон.

Така че лека-полека Пеевски се настани трайно край мене. И така до 2014 г.

Освен с политически протекции, с какво друго допринасяше Пеевски?

Той беше проактивен. Когато американският посланик направи това преднамерено изказване, Пеевски направи много за намаляване на напрежението около банката... По това време господата около Прокопиев ми бяха организирали проверка-разследване в Европейската комисия, което широко се раздухваше в България. Интересно е, между другото, че когато проверката приключи и установи, че няма никакви нарушения, „Капиталци“ забравиха темата и естествено не отразиха „развръзката“.

Винаги ме е притеснявало нещо да не предизвика вълна и паника сред клиентите. А всичко

това, очевидно, добре е било експлоатирано от хора като Пеевски, съзнавайки моите страхове по отношение на банката. За да запазя КТБ, съм бил по-отстъпчив към всякакви техни малоумни намерения, за да имаме достатъчно комфорт както медиен, така и политически. Такива глупости бяха, разбира се, покупките и на „Уикенд“, след това на маса други издания.

Имахте ли директен контакт с Доган?

Аз се познавам с Ахмед Доган, но за тези 14 г. сме се виждали два или три пъти.

За какво?

В общи линии приказки от общ характер. Той се изживяваше като енергиен експерт. Един-два пъти сме си говорили за икономиката на България, къде са проблемите на енергетиката.

За да защитава банката, какво получаваше ДПС от нея?

Нищо друго, освен финансиране на различни идеи, които са идвали по линия на Пеевски. А Пеевски как се е отчитал нагоре, аз не знам.

Какви бяха отношенията Ви с другите политически партии в различните стадии от развитието на банката? Например каква беше ролята на Росен Карадимов по време на Тройната коалиция?

Целият малоумен план за дигитализация на България беше разработен от тандема Пеевски-Карадимов, заедно с Веселин Божков (председателят на КРС – бел.ред.). Оттам са и проблемите с дигитализацията. В Австрия има един мултиплекс с 12 канала, в България решиха, че трябва да има четири мултиплекса с 52 канала, за да имало свободен пазар. То няма толкова телевизии. Но както и да е. Смешно е да се говори, че едрият бизнес е дистанциран от политиците в България. Тук едрият бизнес винаги е бил със силните на деня, защото те налагат условията. И особено след 2009 г. – дотогава пазарът все пак растеше и имаше достатъчно бизнес, индуциран от самия пазар. След това бизнесът беше поставен в изключителна зависимост от държавата. Това, разбира се, увеличи апетита на тия, които представляваха и представляват държавата.

Преди 2009 г. с кои силни на деня Вие имяхте отношения?

Аз познавам всички, но практически с държавата, с изключение на работата ми в един-два отрасли, не съм имал никакви особени отношения. Ние работехме с енергетиката и това ми е налагало контакт и с министрите, и с премиерите, доколкото енергетиката е стратегически отрасъл. По същия начин покрай военно-промишления комплекс имахме отношения с МО или междуправителствените комисии. Но това е било по логистиката на бизнеса.

Какво искаха политиците от Вас, за да можете да развивате бизнеса си в този момент?

Аз казвам, че ако някой твърди, че е правил едър бизнес в България, без да му е налагано да се отчита по някакъв начин, нека да седне на детектор на лъжата и да си признае. Българският политически елит изисква от бизнеса да го корумпира, защото в противен случай мобилизира лостовете на държавната машина.

След 2009 г., когато Борисов дойде на власт, банката се радваше на най-бързото си развитие и на най-силния си период. Какви бяха отношенията Ви с Борисов?

Първото правителство на Борисов съвпадна с периода на кризата, която обхвана пазарите. Ние следвахме друга стратегия и вместо да ограничим нашата активност, я разширихме, следвайки древната китайска мъдрост „ Когато идва буря, строй вятърни мелници, а не зидове“. Това е основната причина за развитието на КТБ, а не прокламираната теза, че видиш ли правителството на Борисов било помпало банката с държавни пари. Това е абсолютна лъжа. Симеон Дянков е безогледен лъжец, твърдейки, че не искал да вади парите, тъй като КТБ щяла да фалира. Това въобще не е вярно. Банката е работила с разплащателните сметки на няколко компании от енергетиката и две-три транспортни фирми, които имаха депозити. Те не са били никакви особени средства и не са надвишавали 10-тина процента от общите привлечени средства. Цялата тази лъжлива теза беше дискредитирана, но за жалост след затварянето на КТБ.

Ами не крия, че съм имал добри отношения с Борисов, независимо, че са били много противоречиви. Имал съм разбиране, но съм срещал и маса неразбиране, и то главно от неговите министри.

През това време се появиха много възможности на пазара в резултат и на кризата, и на отдръпването на чуждите банки. Нашата философия винаги е била да правим merchant and investment financing – тоест да търсим проектно финансиране, да търсим предизвикателства, а в условия на криза – такива много. По този начин в кризата придобихме компании, които в противен случай нямаше да оцелеят. Това са и „Рубин“ Плевен, и заводът в Парачин, и русенската корабостроителница. „Петрол“ оцеля благодарение на нас. Имали сме и целеви придобивания като „Виваком“. Аз съм смятал, че това е добра сделка, която ще донесе

печалба. Независимо, че медиите на Пеевски написаха, че видиш ли, Василев участвал в приватизацията на „Булгартабак“, за да спечели пари. Какъв срам! А сякаш не е срамно да участваш скрито, да не можеш да се покажеш като него и останалите бенефициенти. Ами аз съм го правел точно затова – да се спечелят пари. То се знае, практиката ми е била печалбата на така наречените бушони, създавани от слугата на Пеевски Бисер Лазов, да се връща в банката. Това е била моята цел.

Така че не е чудно, че пораснахме толкова.

С Борисов колко често имавте контакт и за какво си говорехте?

За жени... Ами, виждал съм се доста често. Той е лесно раним, особено сега, може и да отрече. Говорил съм си за различни неща, разбира се, включително и за проблеми – в енергетиката, в отбраната, в мултиплексите, защото първото правителство на Борисов имаше напълно неадекватна политика в тези направления. При него съм ходил и с инвеститори – и от Китай, и от Оман, и от Австрия. Не мога да кажа, че с Борисов съм имал лоши отношения, мен ме дразнеше поведението на част от неговите министри – неадекватно и открито враждебно. Дразнеше ме неговият нарцисизъм, защото и аз до голяма степен съм нарцис. Той буквално излъга, че през 2012 г. е осигурил пари за заплатите на ВМЗ, а всъщност това бяха пари на „Дунарит“ и той го знае много добре. Аз тогава избухнах, скарахме се по телефона.

По начина, по който премиерът има интерес в „Булгартабак“, има ли интерес и към други компании, свързани с Вас?

Тия хора нямат интерес към компаниите, те имат интерес към парите. Те са брокери – две групи брокери. Те са заинтересовани просто да прехвърлят на безценица на някой, който има интерес и ще им плати. Ами такъв е случаят с „Дунарит“. Пеевски няма интерес да бъде индустриалец в „Дунарит“. Там интересът е на Петър Манджуков, а Пеевски играе брокер, за да може да осигури „Дунарит“ на ниската цена, която Манджуков е предложил. Говори се за 20 или 25 млн. евро, от които обаче нищожна част да отиде в КТБ, а останалото при Пеевски. Гебрев (другият кандидат за „Дунарит“ е „Емко“, притежавано от Емилиян Гебрев – бел.ред.) предложи 30 млн. евро за погасяване на задълженията към КТБ. От една страна Пеевски сега атакува чрез вземанията на Миролио „Дунарит“ и то през фирма, която е офшорна, а от друга страна КТБ атакува цесията.

Но това става под погледа и на министъра – Владислав Горанов, и на Борисов. Въобще аз се чудя дали Борисов управлява държавата, или Пеевски. Или и двамата. Но Борисов с нищо не е показал, че се е разграничил. Напротив, той показва само зависимости.

Зависимост от какво? Дайте примери

Ами, очевидно ги има, не знам. Или толкова са се харесали, независимо че оня го наричаше „тиква“ в кампанията 2008-2009 г. Аз само се сещам как през 2013 г., както внезапно се засилиха да му разследват „Авиоотряд 28“ и „Ало, Ваньо“, така внезапно всичко заглъхна след това.

Каква е причината?

Договорка. Между Борисов и Пеевски. И почти нямам съмнение, че договорката е била моята глава. Това беше класическа рейдърска атака. Пеевски е главният организатор на атаката срещу мен и главният ползвател.

Някой може ли да ми каже как фирмата, придобила „София прес“, сега е гарантирала кредити на „Водстрой“ на Пеевски към ПИБ. Колко пари е платила тая фирма, за да придобие „София прес“. За „Техномаркет“ не искам да говоря. Публична тайна е как се източва масата на несъстоятелността на КТБ чрез договори за правни услуги и 75% се връщат обратно в джобовете на Пеевски и компания. Публична тайна е, че Александър Ангелов работи и по един срамен договор за Парачин тук.

Това, което за Пеевски се закучи, са основните му цели – „Виваком“, „Дунарит“ и „Петрол“. Това са най-апетитните парчета от баницата КТБ и той винаги е имал интерес към тях.

В периода 2012-2014 г. Вие още сте тандем с Пеевски. Тогава голяма част от обществените поръчки се печелят от фирми, близки до него. Как става това?

Ами, питайте Борисов! Как всички негови кметове са подписали договори с „Водстрой“? Какво е „Водстрой“? Това бяха два продънени самосвала. Това е една пощенска кутия за кражби.

Как функционира?

Елементарно. Елиминира се останалата конкуренция, подписва се договорът с „Водстрой“, която пък подписва договори с подизпълнители, взема си своите 10-15%, останалото го хвърля на другите фирми. Дори и това не им дава, защото са завлекли половин България, заплашват ги, ако някой си иска парите. Вижте също така какви договори са подписвани от ЖП инфраструктура с „Водстрой“ при министертването на Ивайло Московски – рамкови

договори, които са престъпление. Вижте и престъпните договори в „Държавен резерв“ – как е направен ремонтът на нефтените бази от „Водстрой“ и ИПС.

Какви са тези договори?

Оттам са откраднати минимум 100 млн. лв. по времето на Станишев и първото правителство на Борисов. Стойността на ремонтните дейности в петролните и зърнените бази на Държавен резерв е завишена в пъти. Не казвам конкретни числа, за да не ме обвини някой в неточност. От времето на Емел Етем до ден-днешен Пеевски винаги е контролирал държавния резерв. Друга грандиозна кражба – обмяната на нефтените продукти.

Борисов какво получава от това?

Не знам какво получава, но със сигурност знае. А и той не е от тия, които не си искат.

Как си иска?

Как си иска... Последните години обмяната на горивата на държавния резерв става с активното участие на „Лукойл“. „Лукойл“ е един от външните държатели на горивото за резерва. Тоест горивото въобще не се и мести. Само че то задължително се продава на ниски цени от държавния резерв и след това се купува обратно на високи. Като правило цените задължително порастват на международните пазари, когато държавният резерв трябва да купи новото гориво.

Каква част отива за комисиони?

А, не мога да кажа. Но там със сигурност Пеевски участва. Там до края на 2014 г. беше Емил Колев – човек, назначен от Пеевски още по времето на Емел Етем.

Двата клана казахте, че са Борисов и Пеевски. Има ли някакво разпределение по ресори?

Пак казвам, проверете разпределението на обществените поръчки и ще видите, че са едни и същи – „Главболгарстрой“, „Трейс“, „Агромах“, ПСТ, „Хидрострой“. И някои сателити около

Пеевски като „Техноекспортстрой“, чиято приватизация финансирахме ние и той ощети банката с около 30 млн. лв.

В предварителния разговор казахте, че през 2014 г., след затварянето на банката, Борисов Ви е обещал да я спаси. След това се е отметнал. Защо?

Подозирам две неща. Първо, че ако КТБ беше спасена, те нямаше как да осребрят, а пък аз щях да получа реабилитация. Другото е една мръсотия, която е била сътворена през 2014 г., за която аз имам информация. В резултат на нея аз съм натопен от българските служби пред чуждите за престъпни схеми, в които уж съм имал участие, а в които всъщност е участвал Пеевски.

Каква информация имате?

Засега ще я запазя за себе си, защото от нея и глави ще падат. Но това са лъжливи твърдения, давани от българските служби на техни партньорски служби за моята роля в процеси, в които аз по никакъв начин никога не съм участвал. Нещо, което така или иначе през 2015-2016 г., става известно на съответните служби. Така то стигна и до мен.

Какви процеси?

Всичко, което е правил Пеевски.

Какво е правил?

Това, за което е обявен за персона нон грата в Турция.

Освен контрабанда?

Как мислите стигат контрабандни цигари в райони, държани от Ислямска държава?

Тоест това Ви е било приписано на Вас?

Да.

А какво е общото с Борисов? Борисов каква роля е имал?

Предполагам, че Борисов би могъл тогава да е бил информиран за това мое участие, което да го е направило резистентен. Аз не го обвинявам. Той просто направи грешка, която ще му коства много. Имам информация, че към оня момент е казал, че е избрал по-малкото зло, тоест Пеевски. Като е избрал по-малкото зло, да си го дундурка сега.

Тоест той е бил заблуден или е бил част от този сценарий?

Бих искал да е заблуден.

Казахте, че едното е сценарият с Вашето натопяване, а другото е, че нямаше да осребрят...

Пак казвам, целият този процес се управлява от Пеевски. Публична тайна е, че синдиците ходят на отчет при Александър Ангелов. Те дори не ходят при Пеевски. Той е над нещата. Всяко нещо се съгласува с Ангелов. Те не се и крият. И преди не са се крили. Ходеха си на крака, стояха по мазетата на „Берлин“ (хотел „Берлин“, собственост на Пеевски – бел.ред.), докато ги приеме босът. Включително и министри.

Кои министри?

Ами, аз кого ли не съм виждал.

Кого сте виждал?

Ами... Петър Чобанов, Драгомир Стойнев по времето на Орешарски.

А от сегашното правителство?

От сегашното правителство аз мисля, че Пеевски има повече министри, отколкото Борисов.

Например?

Например, готовият на всичко, за да защити интереса на Пеевски, свищовски кадър Горанов, Ивайло Московски, недоразумението Лукарски. Те са абсолютно подвластни. Пеевски не е за подценяване.

Кой е Александър Сталийски?

Кой е сега, не знам. Говори се, че сега бил развалил отношенията си с Борисов. Той беше най-довереното му лице и се занимаваше с всичко, свързано с Борисов, включително и като събирач на дължимите суми с неговите приятели – тройката от Перник.

Откъде ги събират?

От тези, които имат да дават.

От Вас събирали ли са?

Не са ми го икономисвали.

Под каква форма събираха?

Различна. Включително и чрез придобиване на участия – явни и скрити, в компании, за които не са платили и стотинка.

Къде може да се види интересът на Сталийски?

Освен по сметките му, част от които бяха в КТБ и които той осребри буквално след рекет, а после придоби и открадна „Рубин“ Плевен. Освен това предполагам, че по сметки на него или на Сечкова, или на фирми като „Кей Ти Ес“ и прочие, могат да се намерят доста пари.

Всичко ли остава за него, или се разпределя?

Какви са му били отношенията със Сталийски, Борисов си ги знае, но една от причините, поради които аз бях при него на 6 юни 2014 г., е да му покажа какво Сталийски и неговата група са взели в резултат на едно или друго.

Какво му показяхте?

Той знае. Когато му дойде времето, ще го покажа и аз.

До 2013 г. бяхте едно цяло с Пеевски. Кога започна раздялата?

Тя е започнала още с идването на Орешарски. Вече казах, че, според мен, договорката между Борисов и Пеевски вероятно е целяла моята глава. Това е някъде лятото-септември 2013 г.

Оказа се, че Пеевски достойно замести десетниците и стотниците на Борисов и сам успя да погълне това, което другите като група не успяха. Беше се разпрострял навсякъде. По това време е и бумът на „Водстрой“ с държавните поръчки, които са вземани все с моето име напред: това е за Василев, онова е за Василев. Това си го признаха и Сергей, и Моника Станишеви при виждането ни през май-юни. Но Пеевски не беше се настанил само в обществените поръчки.

Той имаше достойно място по време на първия мандат на Борисов. Както се вижда, той има своето място и при втория мандат на Борисов. От немай-къде Борисов му спря поръчки за над 1 млрд. лв. Как така си спечелил поръчки за толкова пари? Но това не е престанало. И в момента, ако се погледне, интерконекторът с Турция, пак се строи от „Водстрой“ и „Главболгарстрой“.

Той беше сложил ръка на почти всичко. Накадрува се в съдебната система, в ДАНС, в прокуратурата. Аз с ужас разбрах, че съм „наредил“ всички съдии и прокурори, а един не познавам от тях. Нито съм виждал Сарафов, нито Цацаров, а се оказа, че аз съм ги наредил. Очевидно добре си е свършил работата, а аз явно съм проспал този момент.

След септември-октомври 2013 г. разбрах, че трябва да намеря начин да скъсам с този човек. Затова се съгласих да се махна без всякакви претенции от „Булгартабак“, за да нямам разпавии с него. Искях да намерим решение. За голямо съжаление не оцених мащаба на

заговора и участието на всички държавни институции в него на страната на Пеевски.

От Вас ли дойде инициативата?

В общи линии – да, но и той вече беше започнал да предприема някакви действия. Неговите стъпки основно са били в мръснишки аспект. С Александър Ангелов имаха информацията отвътре и са започнали да ми правят разработки през ДАНС, за да могат да ме ударят след това. Той си е подготвил добре нещата. Успял е да направи интриги между мен и основните политически фактори. На Доган, например, му е обяснил какви пари съм взел от банката. Говорел им е за 500 млн. до 1 млрд. евро, които аз съм изнесъл от КТБ. Това, разбира се, за вечно алчните хора като Доган е могло да бъде доста сериозен мотив да се настроят срещу мен. Предполагам, че по същия начин е направил интригата и с Борисов. С една дума, човекът ме е записвал и правил всичко възможно, за да ме изолира.

В един момент през април-май 2014 г. започнах да получавам сигнали от всички политически лидери, че са вдигнали ръце от мен, защото аз съм щял да ставам премиер, искам съм да свалям Орешарски.

Към този момент Пеевски колко пари дължеше на банката?

Пряко сигурно дължеше някъде около 150-200 млн. евро, заедно с лимита на гаранции, издадени в полза на контролираните от него дружества. Това са „Булгартабак“, „Лафка“, „Техноекспортстрой“, Промислено строителство Холдинг, „Водстрой“, а и да не забравяме печатницата му, където той дължеше 80 млн. лв. Тая печатница я финансирахме, за да може той да разплати част от дълговете си, като условието беше фабрика „Юрий Гагарин“ да встъпи в дълга по лизинговия договор с печатницата. Това е нещо, което той така и не направи. Отделно той отказа да си поеме дела във финансирането на ТВ7, където трябваше да плати 50% от разходите. За тия години бяха отишли към 300 млн. лв., а той си я ползваше като собствена телевизия.

Покажете един списък с активи, които Пеевски Ви е поискал. Има ли предистория на този списък?

Има, да. Ние тръгнахме да преговаряме как да се разделим. В един момент Александър Ангелов дойде. Показа един списък и каза: „Това е“. Аз казах, че това няма как да стане и трябва да се срещнем с Пеевски. Той каза, че Пеевски не иска да се среща с мен, защото бил обиден. На моето предложение как да си разделим бизнеса, дори да му опростя задълженията в ТВ7, той отказа и после се случиха нещата, които знаете. Веднага, по криминален начин, беше заведено досъдебно производство и са били набеязани стъпките от целия сценарий.

Ако е така, защо им е трябвало да ликвидират банката?

Аз все си мисля, че е имало друг сценарий и те може би не са си представяли точно така нещата. Сценарий, близък до този, който се случи със Славчо Христов и „Сибанк“. Ако бих бил арестуван във връзка със смехотворното производство по така нареченото убийство на Пеевски, може би щеше да ми се наложи да прехвърля „Бромак“ и някои други компании.

Още не ми е ясно, с какво им станахте неудобен и трябваше да бъдете премахнат?

Явно съм им станал неудобен с нарастващото ми влияние, с резултата на Бареков, който, ясно е, до голяма степен беше моя заслуга.

Добре де, какъв беше смисълът на Бареков?

Бареков изглеждаше като необходимо зло. Аз бях разочарован от Борисов, а след това от БСП и ДПС, и си казах, че е по-добре да има нещо, което да подкрепя националния бизнес. Беше ми омръзнало от непрестанния рекет на политиците. В този краен етап – края на 2013-2014 г., съм направил най-големите си грешки. Включително и с Бареков. И не толкова, че съм го подпомогнал финансово, а заради ангажирането ми с него.

А защо точно Бареков?

Аз тогава привлякох една американска консултантска компания, която беше работила за Клинтън. Те правиха специални изследвания и не намериха по-добър от Бареков.

Очевидно и те грешат. Но пак казвам, в оня момент аз се оказах неподготвен за тази война.

Някъде в интервютата си казвате: „Пеевски е само средство, координатор в по-голям сценарий“. Какъв е този сценарий и кой седи зад него?

Това е големият въпрос. Кой стои зад Пеевски?

Две години по-късно би трябвало да имате отговор.

За мен отговорът е все така неясен, но очевидно корените и източникът са някъде в реформиралите се органи на държавна сигурност.

И по-конкретно?

Тези, които дълго време представляваха задкулисието Монтерей, и тези, които са били посочени за техни наследници. Пеевски очевидно е нещо като най-младият син на полка. Очевидно са го харесали и формирали в техния класически еничарски стил. Сега, до каква степен се е еманципирал от тях, не мога да разбера. Ако на този въпрос се даде отговор, ще се разбере всичко. Няма нито един от тези, дошли на власт, да не е минал през одобрението на този център.

Кои са инструментите на този център?

Очевидно това са срамните тайни на прехода и срамните тайни на всеки един човек. Всеки има някакви слабости: единият – жени, другият – алкохол, третият – дрога, четвъртият – корупция. Всеки един.

Този център как стига до подобна информация?

Първо от периода на властването на Алексей Петров в ДАНС. Смятате ли, че всички масиви и файлове са останали скрити за него? А след това за Пеевски, да не говорим. Той е много по-изобретателен. Дори се чудя на тези, които говорят, че той, виждаш ли, бил допуснат за един ден до масивите на ДАНС. Та Писанчев му беше като куриер. Да не говоря още за хора, които и сега действат – Юлиан Колев, така нереченият Боби Гъза и прочие.

Кои са хората в този център?

Ами не ги знам. Ако това се разкрие, това ще е онази мечтана лустрация, за която ние говорим толкова често.

Членовете на Монтерей не са ли вече доста възрастни?

Да, предполагам, че повечето от тях вече са с памперси. Но има и по-млади колеги. Не искам да звуча като „Един човек каза“, но това е изводът, до който аз съм достигнал.

Този център явявал ли Ви се е на Вас лично?

Предполагам, че Пеевски е бил брокерът и е поемал ангажменти, без аз да знам. Всъщност Пеевски е бил политическият брокер на тези, които са се възползвали от това, което аз мога най-добре. Аз мога да бъда предприемач, да осмисля и дам живот на един инвестиционен проект.

Те ли контролират Доган?

Предполагам.

Те ли контролират Борисов?

Не изключвам. Те контролират през компромати.

Те ли контролират главния прокурор?

Предполагам, че и на главния прокурор са му намерили кройката, така че да е послушен. Не става само с пари. Не е минало и без пари, но не това е водещото.

От КТБ тръгнали ли са пари към прокуратурата?

Ако някой е давал пари към прокуратурата, със сигурност не съм аз. Там човекът, който се е разпореждал, винаги е бил Пеевски.

Кой ще е наследникът на Пеевски?

О, сигурно има много мераклии, но такъв комплексен наследник едва ли някога ще намерят. Все ще се намери кой да засища непрекъснатия глад за пари в ДПС. Но такъв, който да държи в ръцете си толкова командни пултове от управлението на държавата, едва ли ще намерят.

Искам да поговорим малко за медии. Каква част бяха негова директна собственост и финансирани през банката и къде имаше непряк контрол?

Медиите от групата на Блъсков той припозна официално като свои. То по стила се вижда. В момента, в който един вестник отиде в свинеобразния стил на „Монитор“ и „Телеграф“, се разбира и на кого е.

Добре, нека конкретно. „24 часа“ и „Труд“?

В момента не знам какво точно е разпределението, но там реалната собственост е на Пеевски и „Винпром Пещера“. За своя дял Пеевски взе пари от банката, а пещерняците са си платили техния дял.

Говорим за сделката, когато вестниците бяха откупени от Донев и Павлов.

Някой друг там има ли интерес?

Предполагам, че след удара срещу мен, може да са дали някакъв интерес и на Гочева, и на Блъсков. Самият факт, че Блъсков се рефинансира през ПИБ, означава, че собствениците на банката също биха могли да имат някакъв интерес. Но той би бил свързан с политиката на изданията, а не с бизнеса. Тия издания са трошачници на пари и някой трябва да ги финансира.

Кой е в „Стандарт“?

Пеевски, кой.

Кой беше в „Преса“?

По същия начин пещерняците и Пеевски. А Тошо Тошев беше лицето, заедно с лицето Даниел Рутц от групата на „благороднически инвеститори“, доведени най-напред от Огнян Донев и

Любомир Павлов.

„Уикенд“?

Пеевски, Сталийски и Мартин Радославов.

Сталийски?

Той по-скоро би трябвало да държи интереса или контрола „Уикенд“ да не изпадне от правата линия. Нищо лошо за Пеевски, нищо лошо за Слънцето.

Домусчиев има ли го в някоя медия?

Говори се, че след моето отстраняване, той се е намесил. Най-вече в Blitz и „Стандарт“. Той е честолюбив човек и е нормално да е поискал някъде да бъде представен. А може и да е бил накаран да помага.

Добре, след всичко, което казахте за другите, къде е Вашата вина за това, което се случи с банката?

Основната ми вина е, че не можах да опазя банката. Аз не казвам, че не съм правил грешки или моите служители не са правили грешки. Но ние не сме престъпници. Пак казвам, ОПГ-то са тези, които организираха атаката: прокуратура, ДАНС, БНБ, тогавашни и сегашни министри и политици, НАП и прочие, и прочие. И разбира се Бисер Лазов и неговият антураж.

Грешки не прави този, който не взема решения. Очевидно съм допуснал непростимо приближаване на Пеевски до мен, очевидно не съм се противопоставил на малоумни негови идеи за определени финансираня, но под контрола на КТБ винаги е имало достатъчно по стойност, качество и ликвидност активи, които да покрият пасивите ѝ. Разпадът и кражбата станаха след затварянето на КТБ. Преди това нито един актив не е бил откраднат или загубен.

Вие неведнъж сте казвал, че целта е била чрез специално създадени SPV-та да се инвестира в бизнеси, които след това да се продават. Само че от законова гледна точка стои проблемът, че по този начин се надвишава ограничението за свързано

кредитиране. Според вас защо регулаторът в лицето на БНБ не се е сезирал през годините?

Те де юре не са били свързани.

А реално?

Реално единствената свързаност е бил общият контрол от страна на банката. И аз не съм сигурен дали това все по-често няма да се налага на банките по света. В България това е практика. Аз нямам съмнение, че почти всички от кредитите на определени банки са свързани с тях самите. Говоря основно за българските банки. Но пак казвам, че моделът на банкиране в условия на криза, трябва да го определи самият пазар. В никакъв случай не трябва да са определящи никакви правила, които някой е разработил в условията на друго време. Свидетели сме на много неадекватни решения по света в това отношение.

Управлението на риска е доста сложен процес и това, че имаш свързано кредитиране, не означава задължително, че рискът ти е по-голям. Защото ние не сме финансирали компании от един отрасъл или мои компании. Ние сме кредитирали компании, за които сме преценили, че могат да бъдат реструктурирани и след това да се намери друго решение за тях. За разлика от всички други български банки при нас имаше истински активи, за които сега всички се бият.

Това е големият въпрос, който винаги е стоял, дали ние нарушаваме някъде законите. За мен въпросът в момента е, дали е трябвало да бъде унищожена банката, а не дали ние сме вършили никакви нарушения. Плюс това тези нарушения не са предмет на проверки от прокуратурата. Ако БНБ са считали, че нещо застрашава банката, е трябвало да реагират. Проверката от прокуратурата е целяла само едно – да бъде фалирана банката. И тук е голямата разлика между политиката към банките в цивилизованите държави и в България. Вземете за пример от Европа Германия, Франция, Италия.

На какво разчитате оттук насетне?

На дълга и продължителна битка, главно в Страсбург. Имам вече две дела срещу България – за нарушаване на човешките ми права и за неправомерното отнемане на лиценза на КТБ. Предстои да заведа и други. Всичко това ще изисква търпение и здраве. Дано Господ ми даде здраве, на мен и на семейството ми.